

Broj predmeta: 4/06 VŠA

RJEŠENJE

U predmetu izvanrednog preispitivanja odluke tijela športske udruge protiv koje su iscrpljena ili ne postoje druga sredstva pravne zaštite.

Podnositelj zahtjeva: Vlatko Škiljo, Mihanovićeve 44 c, 21000 Split i Aleksandar Hrast, Otokara Keršovanija 10, 51500

Odluka protiv koje se zahtjev podnosi: Odluka Izvršnog odbora Hrvatskog judo saveza od 3. veljače 2006. godine

Zagreb, 13. lipnja 2006.

Vijeće športske arbitraže Hrvatskog olimpijskog odbora – II Stalno vijeće u sastavu mr. sci. Hrvoje Momčinović, dipl iur, kao predsjednik vijeća, te Alica Pelicarić dipl. iur, i prof.dr.sc. Igor Gliha kao članovi II Stalnog vijeća povodom zahtjeva Vlatka Škilje 21000 Split, Mihanovićeve 44 c i Aleksandra Hrasta, 51500 Krk, Otokara Keršovanija 10, radi izvanrednog preispitivanja odluke Izvršnog odbora Hrvatskog judo saveza od 3. veljače 2006. god., bez nazočnosti stranaka i javnosti, dana 13. lipnja 2006. god. donijelo je slijedeće

RJEŠENJE

Zahtjev Vlatka Škilje 21000 Split, Mihanovićeve 44 c i Aleksandra Hrasta, 51500 Krk, Otokara Keršovanija 10, za izvanredno preispitivanja odluke Izvršnog odbora Hrvatskog judo saveza od 3. veljače 2006. god. kojom je potvrđena Odluka Stegovne komisije Hrvatskog judo saveza od 17. siječnja 2006. god. i kojom je Vlatku Škilji izrečena stegovna mjera zabrane obavljanja svih funkcija u judo sportu u trajanju do tri godine, a Aleksandru Hrastu stegovna mjera ukora prihvaća se **i navedene se odluke ukidaju.**

Obrazloženje

Konačnom odlukom Izvršnog odbora Hrvatskog judo saveza od 3. veljače 2006. god. odbijena je žalba Vlatka Škilje i Aleksandra Hrasta i potvrđena odluka Stegovne komisije od 17. siječnja 2006. god.

Odlukom Stegovne komisije **Vlatku Škilji** kao odgovornoj osobi izvan natjecanja u judo sportu zbog počinjenog stegovnog prekršaja opisanog i kažnjivog prema čl. 25. Stegovnog pravilnika Hrvatskog judo saveza (u daljem tekstu HJS), izrečena je stegovna mjera zabranom obavljanja svih funkcija u judo sportu u trajanju **do tri godine**, a **Aleksandru Hrastu** kao odgovornoj osobi izvan natjecanja (članu rukovodećeg tijela HJS) i stručne osobe (judo sudac) stegovna mjera **ukor**. U obrazloženju se navode okolnosti koje su uzete u obzir prilikom odmjeravanja visine izrečene mjere.

Protiv donesene odluke Izvršnog odbora Hrvatskog judo saveza od 3. veljače 2006. god. Vlatko Škiljo i Aleksandar Hrast podnijeli su zahtjev za izvanredno preispitivanje zbog zastare, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjenu Stegovnog pravilnika HJS, uskrate prava na sudjelovanje u postupku, ništavosti odluke drugostupanjskog tijela i zbog odluke o izrečenoj stegovnoj mjeri. U zahtjevu u bitnom navode da je nastupila zastara jer je od počinjenog prekršaja pa do pokretanja stegovnog postupka proteklo više od tri mjeseca jer je “pismo” poslano 4. ožujka 2005. god., a postupak je pokrenut 31. kolovoza 2005. god., tj. pet mjeseci kasnije. Navode kako se rok od jedne godine ne može primijeniti jer nije utvrđeno da bi došlo do narušavanja ugleda judo sporta u zemlji i inozemstvu, niti do povrede društveno športske etike, a u samom Stegovnom pravilniku da nije navedeno što predstavlja društveno športska etika.

Navode da su dobili zapisnik a ne odluku u smislu čl. 56. Stegovnog pravilnika. Nadalje, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje nalaze u tome što iz odluke (zapisnika) nije razvidno temeljem čega je utvrđen njihov status u Hrvatskom judo savezu kao “odgovorne osobe izvan natjecanja u judo športu” kada prema čl. 11. Stegovnog pravilnika te osobe su: stručne osobe i članovi rukovodećih tijela Hrvatskog judo saveza, članovi uprava i plaćene osobe judo klubova, a takav status navode da tada nisu imali. Zatim navode da je odluka donesena za stegovni prekršaj iz čl. 25. Stegovnog pravilnika ali kako se on sastoji od dva stavka od kojih prvi ima dvije točke, iz odluke nije jasno za što se terete. Navode da im je uskraćeno pravo sudjelovanja u postupku jer iako su zahtijevali da kao stranke u postupku budu pozvani na sjednicu Izvršnog odbora HJS, to im nije omogućeno, a da su na toj sjednici sudjelovali podnositelji prijave. Ništavost odluke nalaze u tome što Hrvatski judo savez ima sedam članova Izvršnog odbora, da se sjednici nazočila četiri člana od kojih su dvoje podnositelji prijave i kao takvi stranka u postupku i nisu se mogli izjašnjavati o predmetu slijedom čega je odluka donesena bez potrebitog kvoruma što je čini ništavom. Konačno u odnosu na izrečenu mjeru Vlatku Škilji nije uzeta u obzir niti jedna olakotna okolnost iako se radi o osobi koja je već 30 godina u judo športu, od toga više godina na mjestu predsjednika Hrvatskog judo saveza, član Vijeća Hrvatskog olimpijskog odbora kao predstavnik judo športa, priznat i ugledan predstavnik judo športa u Evropi i šire. Predlažu žalbu usvojiti i ukinuti odluku i osloboditi ih odgovornosti.

U očitovanju Hrvatskog judo saveza od 14. travnja 2006. god. (kojem je zahtjev za izvanredno preispitivanje dostavljen na očitovanje sukladno čl. 15. st. 1. Pravilnika o postupku pred vijećem športske arbitraže Hrvatskog olimpijskog odbora narodne novine broj 72/99, nastavno Pravilnik VŠA) navodi se da je prema čl. 8. Stegovnog pravilnika HJS postupak proveden u roku, da je iz dopisa Europskoj uniji od 4. 3. 2005. god. upućenog od strane Vlatka Škilje i Aleksandra Hrasta vidljivo da su imenovani, neovlašteno, u ime HJS-a iznošenjem netočnih podataka “okrnjili” ugled HJS-a sukladno čl. 25. Stegovnog pravilnika, da je taj dopis izravno doveo do oduzimanja organizacije Evropskog judo prvenstva 2005. god. u Zagrebu, te neosnovano i nepotrebno narušio ugled HJS u Evropskoj judo uniji, kao pouzdanog partnera za organizaciju velikih športskih priredbi. U trenutku slanja dopisa imenovani su bili odgovorne osobe u regionalnim savezima i judo klubovima članovima HJS sukladno članku 11. i 25. Stegovnog pravilnika, a održavala se i redovna skupština HJS. Izvršni je odbor dana 3. 2. 2006. god. potvrdio da je odluka Stegovne komisije od 17. 1. 2006. god. “provedena” sukladno važećim normativnim aktima (Statut HJS iz 1998. god i Stegovni pravilnik iz 2001. god). Izvršni odbor HJS nije dužan pozvati stranke u postupka da sudjeluju na sjednicama na kojima se raspravlja o njihovom predmetu pa im time nisu uskraćena prava. Navodi se i da je vodstvu HJS u više navrata tijekom 2005. i 2006. god. na sastancima sa predsjednikom Europske judo unije i sa članovima Upravnog odbora EJU rečeno kako je upravo sporan dopis bio razlogom otkazivanja Evropskog juniorskog judo prvenstva 2005. god., a da je u razdoblju od listopada 2005. god. HJS povjerena organizacija Evropskog judo kupa 2006. god. koja je uspješno provedeno kao i Judo & Family projekt u kolovozu 2006. god.

Nadležnost za postupanje u predmetnoj stvari ovog Vijeća temelji se na čl. 59. Stegovnog pravilnika HJS, čl. 53. i čl. 55. Statuta HJS i čl. 1. točka 1. i točka 3. alineja 2. Pravilnika o postupku pred Vijećem športske arbitraže Hrvatskog

olimpijskog odbora (Narodne novine broj 72/99), kao i temeljem članka 77. Statuta Hrvatskog olimpijskog odbora.

Zahtjev za izvanredno preispitivanje je osnovan.

Prema podacima u ovom predmetu podneskom od 4. srpnja 2005. god. predsjednik i dopredsjednik HJS podnijeli su temeljem čl. 52. Stegovnog pravilnika HJS prijavu protiv uvodno označenih osoba zbog nedopuštenih radnji opisanih u čl. 25. toga Pravilnika na način da su dana 4. 3. 2005. god. neovlašteno u ime HJS-a uputili dopis predsjedniku EJU; Mariusu Vizeru u kojem su iznijeli neistinite podatke o situaciji u HJS-u ocjenjujući istu nestabilnom zbog dva jaka i međusobno suprotstavljena bloka na tekućim izborima za vodstvo HJS-a, zbog čega, po njihovim riječima, nije bilo moguće garantirati dobru organizaciju dodijeljenog nam Europskog judo prvenstva za juniore i juniorke 2005. god. , pa da su time izazvali osobito teške posljedice po ugled nacionalne organizacije judo sporta na način da su zlonamjernim prikazivanjem stanja u HJS-u i davanjem neutemeljenih ocjena postupali sa zlom namjerom i s ciljem da izazovu promjenu već donesene odluke EJU o dodjeli organizacije, zlorabeći višegodišnje veze i službene kontakte s predsjednikom EJU i njegovo povjerenje prema njima. Posljedica toga je otkazivanje prvenstva koja je uslijedila dopisa sadašnjoj predsjednici Sandi Čorak dana 5. 4. 2005. god. U trenutku slanja dopisa u prijavi se navodi da V. Škiljo nije imao ovlasti za predstavljanje i zastupanje jer mu je mandat istekao koncem 2004. god., a da je A. Hraste obnašao dužnost predsjednika Sudačke komisije HJS i da je stavljajući svoj potpis na dopis od 4. 3. 2005. god. sudjelovao u svojstvu pomagača. Prijava je dostavljena podnositeljima zahtjeva na očitovanje, a temeljem te prijave održana je sjednica Stegovne komisije dana 20. siječnja 2006. god. na kojoj su donesene odluke o stegovnim mjerama te je zapisnik sa te sjednice (umjesto odluke) dostavljen podnositeljima zahtjeva sa uputom o pravnom lijeku. Iz odluke Izvršnog odbora HJS-a od 3. veljače 2006. god. kojom je potvrđena odluka (sadržana u zapisniku) Stegovne komisije nije razvidno u kom je sastavu Izvršni odbor odlučivao, dok je potpisnik odluke jedan od podnositelja stegovne prijave. Odluka je konačna.

Glede prigovora istaknutih u zahtjevu za izvanredno preispitivanje pobijanih odluka navodi se slijedeće:

U odnosu na istaknuti prigovor zastare:

Prema članku 8. Stegovnog pravilnika stegovni se postupak ne može pokrenuti ako je od trenutka izvršenja prekršaja, odnosno od trenutka saznanja za prekršaj do podnošenja prijave, proteklo više od tri mjeseca ili po proteku od jedne godine ako se radi u posebnim slučajevima povreda društveno-športske etike kojima se narušava ugled judo športa u zemlji i inozemstvu, te u slučajevima zloropore službenog položaja, krivotvorenja bilo kojeg važnog dokumenta, preuzimanje i zloropora funkcija drugih ovlaštenih osoba. Zastara stegovnog gonjenja nastupa po proteku jedne godine od dana podnošenja prijave. Zastara se prekida svakim aktom nadležnog stegovnog tijela povodom vođenja postupka.

Podnositelji zahtjeva tvrde da je nastupila zastara jer je od dana kada su poslali inkriminirani dopis (4. 3. 2005. god.) pa do dana kada je pokrenut postupak (31.

kolovoza 2005. god. – kada je pozvan na davanje očitovanja) proteklo više od tri mjeseca.

Podnositelji zahtjeva nisu u pravu kada tijekom zastare počinju računati od dana odašiljanja inkriminiranog dopisa stoga jer zastarni rok počinje teći od dana prijaviteljeva saznanja za prijavljenikovo ponašanje koje se smatra inkriminacijom. Stoga u konkretnom predmetu zastara počinje teći tek dana 5. travnja 2005. god., kada je prijavitelj iz fax dopisa predsjednika EU saznao za razloge odluke o uskrati organizacije Evropskog prvenstva HJS-u.

Podnositelji zahtjeva nisu u pravu niti kada za pokretanje postupka uzima dan 31. kolovoza 2005. god. – kada je pozvan na davanje očitovanja na prijavu, jer postupak nije pokrenut tek toga dana nego dana 4. srpnja 2005. god. kada je ponesena prijava jer se prema čl. 48. st. 1. Stegovnog pravilnika stegovni postupak pokreće na temelju prijave ili po službenoj dužnosti.

Kako od dana 5. travnja 2005. god. do 4. srpnja 2005. god. nije proteklo tri mjeseca, to podnositelji zahtjeva nisu u pravu kada prigovara zastari (čl. 8. Stegovnog pravilnika).

U odnosu na ostale prigovore:

Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje podnositelji zahtjeva nalaze u tome što iz odluke (zapisnika) nije razvidno temeljem čega je utvrđen njihov status u Hrvatskom judo savezu kao “odgovorne osobe izvan natjecanja u judo športu” kada prema čl. 11. Stegovnog pravilnika te osobe su: stručne osobe i članovi rukovodećih tijela Hrvatskog judo saveza, članovi uprava i plaćene osobe judo klubova, a takav status podnositelji zahtjeva navode da tada nisu imali. Zatim navode da je odluka donesena za stegovni prekršaj iz čl. 25. Stegovnog pravilnika ali kako se on sastoji od dva stavka od kojih prvi ima dvije točke, iz odluke nije jasno što im je stavljeno na teret.

U pravu su prijavitelji kada tvrde kako nije razvidno na temelju čega je utvrđen njihov status kao “odgovorne osobe izvan natjecanja u judo športu” kada iz inkriminiranog dopisa od 4. ožujka 2005. god je razvidno da je dopis pisan na običnom listu papira bez memoranduma HJS, potpisan po podnositeljima zahtjeva bez naznake njihovog službenog statusa u HJS, a u samom dopisu podnositelji zahtjeva upravo naglašavaju kako moraju navesti da u vrijeme kada su u ime HJS pregovarali za Evropsko juniorsko prvenstvo nisu bili svjesni da nisu bili legalni predstavnici HJS. Stoga doista, za sada nije jasno zbog čega pobijana odluka drži da se radi o osobama iz kruga osoba taksativno navedenih u čl. 11. Stegovnog pravilnika (stručne osobe i članovi rukovodećih tijela Hrvatskog judo saveza, članovi uprava i plaćene osobe judo klubova).

Slijedom činjenice da se za sada ne može ispitati jesu li podnositelji zahtjeva odgovorne osobe iz kruga osoba navedenih u članku 11. Stegovnog pravilnika, ne može se niti utvrditi je li na njih moguće primijeniti pravnu normu iz prvog stavka čl. 25. Stegovnog pravilnika koja sadrži dvije različite točke (točku “1.” i točku “2.”) po kojima bi odgovorne osobe mogle biti kažnjene.

Podnositelji zahtjeva također opravdano upozoravaju, da je nužno (pod pretpostavkom da se dokaže da oni jesu odgovorne osobe) točno navesti za koju od dviju navedenih točaka u prvom stavku članka 25. Stegovnog pravilnika, oni odgovaraju, a slijedom toga i voditi računa i o predviđenim kaznama u tim dvjema točkama te sukladno tome i nedvojbeno utvrditi visinu kazne (dakle, ne “u trajanju **do**..... god.” , nego “ u trajanju **od** .... god. ”), ako bi, dakle, bili zadovoljeni ostali procesni i materijalno pravni uvjeti za izricanje stegovne mjere.

Valjanost odluke Izvršnog odbora HJS od 3. veljače 2006. god. kojom je potvrđena odluka Stegovne komisije nije moguće ispitati jer iz odluke nije razvidno u kom je sastavu Izvršni odbor kao drugostepeni organ odlučivao o žalbi podnositelja zahtjeva na odluku Stegovne komisije, a razlozi obrazloženja nisu pravilni jer, kao što je prethodno navedeno odlučne činjenice ostale su nejasne i nedovoljno utvrđene.

Treba dodati da, iako Statutom i Pravilnikom nije propisana dužnost Izvršnog odbora pozvati stranke u postupku sudjelovati na sjednicama na kojima se odlučuje o odlukama Stegovnih komisija, takva dužnost ipak postoji onda kada to stranke izričito zahtijevaju kao što je bilo u konkretnom slučaju.

Konačno valja dodati kako su Stegovnim pravilnikom propisana pravila postupanja i odlučivanja, pa je tako u čl. 52. propisano pokretanje stegovnog postupka na temelju prijave, što znači da je stegovna komisija dužna donijeti rješenje o pokretanju toga postupka u kojem je potrebno navesti između ostalog i opis počinjenog prekršaja, njegova obilježja i naziv sukladno pravilniku, a nakon provedenog postupka, stegovna je komisija dužna donijeti odluku u formi koju predviđa čl. 56. toga Pravilnika, a te odredbe u konkretnom slučaju nisu u cijelosti poštovane.

Slijedom iznijetog, a temeljem odredbe članka 17. st 1., čl. 19. 20. i 21. točka 2. Pravilnika o postupku pred Vijećem športske arbitraže Hrvatskog olimpijskog odbora zahtjev za izvanredno preispitivanje je osnovan pa ih je valjalo ukinuti.

Predsjednik
II Stalnog vijeća VŠA

Mr. sci. Hrvoje Momčinović, dipl. iur.